

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Bedřicha v právní věci žalobce: **T. R.**, bytem L. 69, L. n. V., proti žalovanému: **Obvodní soud pro Prahu 9**, se sídlem 28. pluku 1533/29b, Praha 10, v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu,

t a k t o:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal ochrany před nezákonným zásahem žalovaného správního orgánu, spočívajícím ve vydání rozvrhu práce na rok 2016 předsedou Obvodního soudu pro Prahu 9.

Soud se v první řadě zabýval otázkou, zda žalobou napadený úkon podléhá soudnímu přezkumu v rámci správního soudnictví podle příslušných ustanovení zákona č.150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) a po posouzení věci dospěl k závěru, že tomu tak není.

Dle ustanovení § 65 odst. 1 s.ř.s. ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv po předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jimž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, případně vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak. Z uvedené definice pojmu „rozhodnutí“, které lze napadnout žalobou ve správním soudnictví, vyplývá, že mu jít o takový úkon orgánu státní správy, kterým je zasaženo do existujících práv určitého subjektu, musí jít o takový úkon, kterým se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti takového subjektu.

Při posouzení charakteru rozvrhu práce Obvodního soudu pro Prahu 9 z výše uvedených hledisek dospěl soud k závěru, že rozvrh práce soudu není soudně samostatně

přezkoumatelný, a to ani prostřednictvím žaloby na ochranu před nezákonným zásahem. Vycházel přitom z usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 3.5.2017, č.j. Nad 185/2017 – 10, ve kterém odkázal na rozsudek ze dne 19. 9. 2012, č. j. 1 As 48/2012 – 28, kde Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že rozvrh práce soudu není rozhodnutím podle § 65 odst. 1 s. ř. s., jelikož nemůže ani teoreticky zasáhnout do právní sféry žalobce, kterým byl v uvedené věci soudce, jehož se rozvrh práce týkal. Pokud není rozvrhem práce soudu zasaženo ani do právní sféry soudce tohoto soudu, tím spíše se nedotýká právního postavení jiných osob. Rozvrhem práce soudu nebylo žádným způsobem přímo zasaženo do práv a povinností žalobce (obdobně např. usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 25. 11. 2014, č. j. 45 A 63/2014 – 40). Úkolem soudního přezkumu dle soudního řádu správního není abstraktní kontrola úkonů veřejné správy, které se bezprostředně neodráží v právní sféře žalujícího subjektu.

Městský soud proto shodně s Nejvyšším správním soudem dospěl k závěru, že žalobou napadený rozvrh práce není rozhodnutím, kterým by bylo rozhodováno o právech či povinnostech žalobce. Nejde o meritorní rozhodnutí, kterými se zakládají, mění, ruší či závazně určují práva, právem chráněné zájmy či povinnosti žalobce a není proto rozhodnutím ve smyslu legislativní zkratky, která je definována v ustanovení § 65 odst. 1 s.ř.s.

Podle ustanovení § 70 písm. a) s.ř.s., jsou úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s., ze soudního přezkoumání vyloučeny. Podle § 68 písm. e) s.ř.s. je žaloba nepřipustná, jestliže se žalobce domáhá přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání vyloučeno. Podle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže je návrh nepřipustný.

Vzhledem k tomu, že soud dospěl k závěru, že rozvrh práce soudu není rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s., tedy že jde o úkon, který je ze soudního přezkumu vyloučen, rozhodl podle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. o odmítnutí podané žaloby.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 s.ř.s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

S odkazem na ustanovení § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, soud nepřistoupil k vybrání soudního poplatku, neboť shledal důvody pro odmítnutí podané žaloby, zaplacený soudní poplatek by proto soud musel, s přihlédnutím k tomu, že návrh byl odmítnut před jednáním, vrátit z účtu soudu.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 31. července 2017

JUDr. Hana V e b e r o v á v. r.
předsedkyně senátu